

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 236.145 van 18 oktober 2016
in de zaak A. 214.019/IX-8517**

In zake : XXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Tom De Sutter
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Koning Albertlaan 128
 bij wie woonplaats wordt gekozen
 en
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Filip Van Hende
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Baliestraat 28

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Willem Slosse en Astrid Gelijkens
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 64 bus 201
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 oktober 2014, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van de minister van Justitie van 19 augustus 2014
waarbij de jaarwedde van XXXX gedurende een aanpassingsperiode van zes
maanden in de graad van penitentiair administratief deskundige, met ingang van
1 juli 2014, wordt vastgesteld in de weddeschaal BS1.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 september 2016.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij, advocaat Tom De Sutter, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Astrid Gelijckens, die verschijnt voor de verwerende, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft, behoudens wat de kosten betreft, een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is tot 30 juni 2014 als statutair ambtenaar tewerkgesteld met de graad van hoofd technisch assistent informatica bij het

directoraat-generaal Penitentiaire Inrichtingen van de Federale Overheidsdienst Justitie. Verzoeker wordt bezoldigd in de weddeschaal 22A met 15 jaren geldelijke anciënniteit.

3.2. Verzoeker slaagt voor de bevorderingsselectie ‘Overgang naar niveau B’.

3.3. Bij besluit van de minister van Justitie van 19 augustus 2014 wordt verzoeker met ingang van 1 juli 2014 onderworpen aan een aanpassingsperiode van zes maanden in de graad van penitentiair administratief deskundige in de gevangenis te Beveren.

3.4. Bij hetzelfde besluit wordt de jaarwedde van verzoeker gedurende de aanpassingsperiode vastgesteld in de weddeschaal BS1. Dit is het voorwerp van het beroep tot nietigverklaring.

IV. Rechtsmacht van de Raad van State

Ambtshalve exceptie

4.1. Vóór de terechtzitting zijn de partijen erop gewezen dat de vraag zou kunnen rijzen, ambtshalve, of de Raad van State bevoegd is om kennis te nemen van dit geschil.

4.2. Volgens verzoeker is de Raad van State bevoegd om kennis te nemen van het voorliggende geschil, omdat het hier de betwisting van de wettigheid van een administratieve beslissing betreft. Bij de vaststelling van de wedde overeenkomstig het toepasselijke geldelijk statuut heeft de verwerende partij gebruikt gemaakt van haar discretionaire beoordelingsbevoegdheid.

5. Uit de artikelen 144 en 145 van de Grondwet volgt dat de geschillen over subjectieve rechten – altijd, wat de geschillen over burgerlijke

rechten betreft en in beginsel, wat de geschillen over politieke rechten betreft – tot de rechtsmacht van de hoven en rechtbanken behoren. Onder voorbehoud van een – in dit geval niet bestaande – toewijzing van bevoegdheid inzake politieke rechten, is de Raad van State dan ook niet bevoegd om kennis te nemen van beroepen tot nietigverklaring waarvan het werkelijk en rechtstreeks voorwerp een geschil over subjectieve rechten betreft.

Het bestaan van een subjectief recht veronderstelt dat de eiser zich beroept op een welbepaalde juridische verplichting die een regel van objectief recht rechtstreeks aan een derde oplegt en bij de nakoming waarvan die partij belang heeft. Opdat een partij zich ten aanzien van de bestuurlijke overheid op een dergelijk recht zou kunnen beroepen, is het vereist dat de bevoegdheid van die overheid gebonden is.

6. Verzoeker vraagt de nietigverklaring van de beslissing waarbij zijn jaarwedde gedurende een aanpassingsperiode van zes maanden in de graad van penitentiair administratief deskundige, met ingang van 1 juli 2014, wordt vastgesteld in de weddeschaal BS1. Het verzoekschrift laat er geen twijfel over bestaan dat verzoeker wezenlijk de weigering bestrijdt om zijn wedde voor die aanpassingsperiode correct vast te stellen overeenkomstig de bepalingen van het toepasselijke geldelijk statuut.

7. De voorwaarden waaronder verzoekers wedde dient te worden vastgesteld, zijn objectief door een rechtsregel vastgelegd. Het statuut bepaalt al de voorwaarden op grond waarvan, voor degenen die de voorwaarden vervullen, een subjectief recht op de wedde ontstaat waarop verzoeker zich ten aanzien van de overheid beroept.

Anders dan verzoeker het ziet, komt aan de toepassing van die statuutbepalingen geen uitoefening van enige discretionaire beoordelingsbevoegdheid te pas. Weliswaar moet de verwerende partij de statuutbepalingen bij hun toepassing interpreteren. Het belet echter niet dat haar bevoegdheid volkomen

gebonden is, aangezien er hoe dan ook slechts één interpretatie juist is, namelijk de wettelijke, imperatieve interpretatie. Al wat de verwerende partij bijgevolg kan doen is vaststellen, verklaren, erkennen dat verzoeker de voorwaarden vervult of niet vervult. Haar beslissing is louter declaratief.

Het beroep tot nietigverklaring van de bestreden beslissing, omdat het geldelijk statuut niet juist zou zijn geïnterpreteerd of toegepast, stelt in wezen de vraag aan de orde naar het bestaan en de omvang van verzoekers subjectief recht op wedde, zoals dat volledig en dwingend door het statuut wordt geregeld. De kennisneming van het geschil over dat recht komt niet de Raad van State, maar de hoven en rechtbanken toe.

8. Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad van State geen rechtsmacht heeft.

V. Anonimisering

9. Met toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 ‘betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State’ vraagt de verzoekende partij dat bij de publicatie van het arrest haar identiteit niet wordt opgenomen.

Dit verzoek wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro, en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoekende partij niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 18 oktober 2016, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,

bijgestaan door

Vera Wauters,	griffier.
---------------	-----------

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren